

Arrest

nr. 71 559 van 8 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CILINGIR, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 3 november 2010 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 5 november 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 12 januari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 14 juli 2011 en op 17 augustus 2011.

1.3. Op 30 september 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, sjiitische van Arabische origine te zijn, afkomstig van Bagdad (Centraal-Irak). U bent geboren in 1960 in Amarah (district Missan, Zuid-Irak). U behaalde in 1979 het diploma van leerkracht en startte onmiddellijk met lesgeven. In 1982 bent u getrouwd met een man uit Basra (Ahmed Ali Mohsen Al Khafaji), maar in 1983 bent u reeds gescheiden. Uit dit huwelijk kreeg u één zoon. Uw ex-man hertrouwde in 1999.

Van 1984 tot 1988 studeerde u aan de afdeling sociale begeleiding van de universiteit van Basra en behaalde een bijkomend diploma. Drie broers van u waren politieke gevangenen onder het Saddam-regime en ontvingen amnestie in 1990-1991. Zij wilden na hun vrijlating de anonimiteit opzoeken in de grootstad Bagdad. Aangezien u bij uw broers woonde, diende u eveneens een aanvraag in tot overplaatsing van uw functie als leerkracht secundair, waarna deze drie jaar later werd goedgekeurd. Zo verhuisde u, in navolging van uw broers, in 1993 naar Bagdad (wijk Jamila). Aldaar koos u de 'Al Aqida secundaire school voor meisjes' als nieuwe werkplaats uit twee keuzemogelijkheden die u door de staat werden aangeboden. U zou een functie met grote verantwoordelijkheid vervuld hebben op deze elitaire school die zelfs de dochters van Saddam, alsook van diverse andere hoge ambtenaren en functionarissen, onder haar leerlingen mocht rekenen. U verklaart echter een voortdurende angst te koesteren tijdens deze periode omwille van uw naam, uw achtergrond en die van uw broers.

In 1998 besliste u om Irak te verlaten. Samen met uw zoon en zonder uw werkgever te verwittigen, vertrok u naar Syrië richting uw jongste broer. Vanuit Syrië maakte uw zoon nadien de oversteek naar Europa, Denemarken. U keerde uit heimwee terug naar Irak in 2001. In 2002 verliet u echter opnieuw het land naar Syrië, omdat u onder druk werd gezet door de Mukhabarat (voormalige Irakese geheime dienst onder het bewind van Saddam) en dit omwille van uw ex-man Ahmed Ali Mohsen Al Khafaji, huidig vice-minister van Binnenlandse zaken. Hij werd door de Mukhabarat geassocieerd met leden van de oppositie, o.a. Muhammed Bakr Al Hakim (grondlegger van de Supreme Council for Islamic Revolution in Iraq). Via uw zoon, die nog wel contact had met zijn vader, diende u zoveel mogelijk informatie over uw ex-man over te dragen aan de geheime dienst. In 2005 keerde u opnieuw terug naar Irak, aangezien u zou vernomen hebben dat uw ex-man (die na een tussenperiode in Iran was teruggekeerd naar Bagdad) u terug wilde als vrouw. Na telefonisch contact met hem tijdens uw aankomst in Bagdad, bleek dit niet zo te zijn. Uw ex-man zorgde er wél voor dat u opnieuw werd heraangesteld bij de Aqida school voor meisjes.

Van 2005 tot 2007 werkte u bij een vrouwenorganisatie (Saed Al Shouhada), waar u religieuze activiteiten organiseerde voor vrouwen. U beschrijft zichzelf als een activiste voor uw strekking, het sjiisme. Hoewel u vanuit deze vrouwenbeweging ook gevraagd werd om reclame te maken voor bepaalde kartels bij de verkiezingen (in het bijzonder kartel 555/ 'United Iraqi Alliance', een coalitie van sjiitische partijen) en u zelfs uitgenodigd werd om op een lijst te staan, bent u nooit effectief lid geweest van een partij. U stopte uit eigen beweging in 2007 met uw engagement bij de vrouwenbeweging, omdat het in die periode (tijdens het hoogtepunt van het sektarische geweld) niet meer 'prettig'(dixit) en veilig voelde voor u om les te geven aan vrouwen in een huseynia (sjiitische moskee).

*In de periode 2009-2010 verhuisde u naar de Palestijnstraat, aangezien de woning in Jamila na incidenten beschadigd werd. Tijdens de verkiezingen van maart 2010 werd u aangeduid als toezichthoudster bij het stembureau dat werd ingericht in de Al Aqida secundaire school. De avond ervoor, alsook op de dag van de verkiezingen, vonden er twee incidenten plaats waarvan u het 'gevoel'(dixit) had dat ze persoonlijk tegen u waren gericht. Overigens haalt u nog volgende bijkomende redenen aan waarom u Irak heeft verlaten: 1. **onrecht** dat uw familie en uzelf heeft getroffen (cfr. het overlijden van uw vader en een valse beschuldiging in verband met stelen), 2. negatieve ervaringen op het **werk** met collega's, enerzijds omwille van uw **sjiitische achtergrond** en anderzijds omwille van **jaloerie**.*

Op 27 maart 2010 hebt u Irak verlaten en op 23 april 2010 kwam u aan in België, waar u een eerste maal asiel aanvraag op 26 april 2010. U reisde eind mei 2010 door naar uw zoon in Denemarken (wegens ziekte van deze laatste) en verbleef daar tot begin november 2010. Hierdoor verkeerde u in de onmogelijkheid zich aan te bieden bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) voor een tweede oproep 12 juli 2010. Uw eerste asielaanvraag werd op 30 augustus 2010 technisch geweigerd. U diende vervolgens een tweede asielaanvraag in op 5 november 2011.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende originele documenten voor: identiteitskaart dd. 5 september 2002 (Basra); nationaliteitsbewijs dd. 11 augustus 1990 (Amarah). Verder legt u ook nog volgende (kleuren)kopieën voor: attest ministerie van financiën (bevestiging vonnis van broers); vonnis door de revolutionaire rechtbank (ivm broers); administratief order van het algemeen

directoraat Onderwijs ivm heraanstelling op Al Aqida dd. 8/02/2005; administratief besluit van het ministerie van Onderwijs ivm heraanstelling dd. 27/01/2005; bewijs van studies 'onderwijsadvies' aan de Universiteit van Basra.

B. Motivering

U slaagt er niet in elementen aan te dragen die het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) ervan overtuigen dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U brengt immers onvoldoende ernstige elementen aan om gewag te maken van een gegronde vrees voor vervolging.

Vooreerst stelt u Amarah te hebben verlaten omwille van uw broers, drie voormalige politieke gevangenen die hun vrijlating verkregen dankzij een amnestiemaatregel van Saddam (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 3). Aangezien zij door de autoriteiten na hun vrijlating nog steeds in het vizier werden gehouden en zich hieraan wilden onttrekken, verruilden zij hun vertrouwde omgeving Amarah voor Bagdad (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 3). **Het feit dat u verklaart dat uw broers nog in het oog werden gehouden door het regime na hun vrijlating, toont echter geen persoonlijke en systematische vervolging ten aanzien van u aan.** Gezien u verder eerst een overplaatsing regelde van uw functie als leerkracht secundair naar Bagdad alvorens u zelf naar de hoofdstad verhuisde, een procedure die bij de bevoegde instanties 3 jaar in beslag nam, bevestigt het gegeven dat u in Amarah geen persoonlijke vrees hoefde te koesteren omwille van de familieband met uw broers (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 3). Die driejarige wachtperiode getuigt immers van weinig haast om Amarah te verlaten, wat evenmin duidt op een ernstige vrees.

Vervolgens ondervond u in 2002 problemen met de Mukhabarat, wat voor u de aanleiding vormde om voor een tweede maal uw toevlucht te zoeken in Syrië. De voornoemde inlichtingendienst zette u onder druk om informatie door te spelen in verband met uw ex-man (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 4). Het is enigszins verwonderlijk dat zij u hiervoor inschakelden, aangezien u reeds sinds 1983 gescheiden bent en slechts één jaar gehuwd was met uw toenmalige partner (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 6). Bovendien verklaarde u na de scheiding nooit nog rechtstreeks 'face to face' contact te hebben gehad met uw ex-man (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 7). Na uw terugkeer uit Syrië in 2005 en bijgevolg na de val van het regime moesten u, noch uw ex-man, nog vrezers voor de Mukhabarat. Integendeel, uw ex-man bekleedt ondertussen de post van vice-minister van Binnenlandse Zaken (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 16). Uit uw verklaringen blijkt dat hij zijn invloed reeds ten gunste van u uitspeelde door hoogstpersoonlijk ervoor te zorgen dat u een heraanstelling verkreeg aan de Aqida secundaire school, nadat u eerder de school zonder meer had verlaten in 1998 (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 8). **Er is dus actueel geen sprake van een persoonlijke en systematische vervolging omwille van de link met uw ex-man, gezien deze laatste ondertussen zelf een lucratieve (machts)positie heeft verworven en in die zin de vruchten plukt van de val van het regime.**

Als u al problemen zou ondervonden hebben omwille van uw politieke betrekkingen/engagement, blijft u alsnog opmerkelijk vaag en inconsistent hieromtrent. Zo zou u zich ingezet hebben bij de vrouwenbeweging (Saed Al Shouhada) voor 'uw strekking', het sjiïsme, en via deze vereniging in aanraking zijn gekomen met de politiek (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 12). Uw politieke engagement bestond enerzijds uit stemmenwerving (vanuit uw contacten in de vrouwenbeweging) voor bepaalde kartellijsten, en anderzijds uit een eenmalige plaatsing van uw naam op een kartellijst (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 11). Uw politieke participatie ging echter niet dermate ver dat u lid werd van een bepaalde politieke partij (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 10, 12). Gevraagd naar uw politieke motivatie en waarom u het belangrijk vond om op een kartellijst te staan, blijkt dat u er niet zelf om gevraagd had, maar dat u door anderen kandidaat werd gesteld (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 12). Gevraagd waar die bepaalde kartellijst (nummer '618') in politiek opzicht voor stond, geeft u slechts een zeer algemeen antwoord; namelijk dat men een 'typische vredige stad wilde opbouwen voor alle burgers' (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 11). Eveneens opmerkelijk is dat u niet kort kan situeren waarom er verkiezingen in 2005 en 2006 werden gehouden, hoewel u wel verklaard dat u er toen actief mee bezig was (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 12). In een eerste instantie herinnert u zich het doel van de verkiezingen niet meer, bij herhaling van de vraag spreekt u over het verkiezen van 'een regering enzo' (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 12, 13). Gezien uw zelfbeschreven engagement en activiteiten, mag verwacht worden dat u zeker op deze vraag meer gedetailleerd en genuanceerd kan antwoorden. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat u tot vijfmaal toe zich aspecten niet kan herinneren wanneer er wordt doorgevraagd over de aard van uw politieke engagement (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 11, 12). Nog opmerkelijker is het gegeven dat tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS op 14/07/2011 een grote klemtoon lag op uw politieke betrokkenheid, maar dat hier in het tweede gehoor op 17/08/2011 niets meer door u over werd vermeld bij het in kaart brengen van alle redenen waarom u Irak heeft ontvlucht. Bij confrontatie hiermee, biedt uw antwoord geen verdere verduidelijking van deze opvallende

ongerijmdheid (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 16). **Bovenstaande vaststellingen ondermijnen ernstig het belang dat door uzelf toegeschreven werd aan uw persoonlijke politieke betrokkenheid, in het bijzonder tijdens het eerste gehoor op het CGVS.**

Uw engagement in de vrouwenbeweging (en bij uitbreiding in de politiek) liep vanaf 2005 tot 2007, tot u er zelf een punt achter zette (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 11). **Verder maakt u niet aannemelijk dat u in 2010 alsnog genooddaakt bent het land te verlaten omwille van incidenten die gelinkt zijn aan uw (politieke) engagement/activiteiten uit deze periode.** U maakt wel melding van twee incidenten in de aanloop naar en tijdens de dag van de verkiezingen in maart 2010, waarbij u het 'gevoel' had dat zij persoonlijk tegen u gericht waren. Bij deze incidenten dienen echter volgende bedenkingen te worden gemaakt.

De dag voor de verkiezingen werd u, in de hoedanigheid van toezichthouder bij de komende verkiezingen, uitgenodigd voor een vergadering in het stembureau, ter gelegenheid opgericht in de Al Aqida secundaire school (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 14). Toen u het gebouw wilde betreden, werd u staande gehouden door een gewapende militair die u verwittigde dat er niemand in het gebouw aanwezig was en dat u niet verder mocht gaan. U negeerde deze waarschuwing, zei dat u een vergadering had met de verantwoordelijke van het verkiezingsbureau, en ging verder. Toen u dicht bij de ingangspoort kwam, hoorde u plots schoten in uw richting. Er werd eveneens geroepen dat er een vrouw was die een zelfmoordaanslag wilde plegen. U riep terug dat u onschuldig was en toonde dit door uw zwarte overkleed te openen en te tonen dat u geen explosievest droeg (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 14). U bleef ongedeerd. **Zelfs indien er van uitgegaan wordt dat dit incident werkelijk heeft plaatsgevonden, bewijst het nog op geen enkele wijze dat u risico loopt op vervolging, noch op basis van welke grond.** Uw eigen verklaringen dat u het 'gevoel' had dat men u wilde vermoorden en nadien 'iets' naast u leggen om u af te schilderen als terrorist, zijn louter hypothetisch van aard (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 14).

U maakt melding van nog een tweede incident op de dag van de verkiezingen, toen u te voet onderweg was naar het stembureau. Vlakbij uw woning, op de route waar u passeerde, had u opnieuw 'het gevoel' dat er iets verborgen lag. Nadien vernam u dat er een bermbom was ontploft, waarvan een hond het slachtoffer werd (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 15). Hoewel het incident niet werd opgeëist, spreekt u over een aanslag waarbij u het doelwit zou zijn geweest (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 15). Bovendien is er sprake van enige ongerijmdheden tussen uw verklaringen van 3 14/07/2011 en 17/08/2011. Zo verklaarde u op 14/07/2011 dat de bermbom reeds ontplofte een dag vóór u effectief op de bewuste plaats passeerde (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 15), terwijl u op 17/08/2011 verklaarde dat de bermbom na uw passage ontplofte (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 15). Deze vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geschetste incident. **Bovendien toont het op geen enkele wijze aan dat er sprake is van persoonlijke en systematische vervolging van uw persoon, gezien de zogenaamde aanslag niet werd opgeëist en er verder geen indicaties zijn dat de bermbom specifiek tegen u was gericht (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 15).**

Tot slot geeft u tijdens het tweede gehoor op het CGVS nog tal van andere redenen aan waarom u Irak heeft ontvlucht. Deze redenen omschreef u echter in zeer algemene termen (onrechtvaardigheid, werk, sjiïsme, jaloezie, gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 11), waardoor zich een moeizaam zoekproces ontvouwde tijdens een tweede gehoor om te ontdekken wat u concreet bedoelde met bovenstaande termen (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 11-16).

Met **onrechtvaardigheid** verwijst u vooreerst naar de marteldood van uw vader (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 11). Hij overleed in juni 2004, maar u weet niet door toedoen van wie (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 11, 12). Bij het doorvragen naar de reden van zijn dood, blijkt dat er een grote discrepantie bestaat tussen de mening hierover van u en uw moeder. Volgens uw moeder is uw vader namelijk thuis overleden, voelde hij zijn dood naderen en wilde nog met zoveel mogelijk geliefden praten tijdens zijn laatste levensdagen (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 12, 13). U spreekt echter over het feit dat uw vader werd gemarteld en vermoord, aangezien dit u werd verteld in een droom en u veel belang hecht aan dromen (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 12). Dit gegeven is echter te hypothetisch van aard om te kunnen fungeren als bewijs, bovendien legt u geen link tussen het overlijden van uw vader en de actuele vervolging van uw persoon.

Een tweede voorbeeld dat u aanhaalt ter concretisering van onrechtvaardigheid is het feit dat u onterecht werd beschuldigd van stelen (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 13). Het incident betreft de verdwijning van een gouden ring, een voorval uit 1979, wat bezwaarlijk enige bewijswaarde heeft voor de ernst van uw actuele vrees. Bovendien bevatten uw verklaringen opvallende ongerijmdheden wat betreft de beschuldigten van de diefstal; eerst spreekt u over uzelf als beschuldigde, nadien blijken louter uw twee broers het doelwit van de valse beschuldiging te zijn (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 13). Bovendien is er verder geen verband tussen dit gegeven en één van de criteria uit de Vluchtelingenconventie.

De **negatieve ervaringen** wat betreft uw **werk**, gaan telkens over interpersoonlijke situaties waarin u kreeg af te rekenen met het roddelen van collega's (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 14). Als onderliggend motief voor hun negatieve gedrag ten opzichte van u, denkt u aan **jaloerie** (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 14). Dit is eveneens een probleem dat verder geen verband houdt met één van de criteria uit de Vluchtelingenconventie.

Dit verband met de Conventie van Genève is er wel, wanneer u verklaart dat u ook als **sjiitische** in het vizier werd genomen door collega's die u beledigden (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 14). U kan echter niet aannemelijk maken dat u een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren op basis van uw sjiitische origine, aangezien u verklaart dat u louter het 'gevoel' had bedreigd te worden, maar verder er niet in slaagt een concreet voorbeeld te geven over waarop dit gevoel gebaseerd was (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 14, 15). Het subjectieve gevoel van bedreigd te zijn, is in deze context te hypothetisch van aard om als bewijs te dienen voor uw actueel risico op vervolging.

Bovenstaande argumenten in acht nemend, bent u er dan ook niet in geslaagd een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Conventie van Genève aannemelijk te maken.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus op individuele gronden, kan een Iraakse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit Centraal-Irak krijgen de **subsidiare bescherming** in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. De subsidiare beschermingsstatus wordt bijgevolg niet aan elke Iraakees toegekend.

Met betrekking tot de inschatting of u een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u niet in Zuid-Irak, meer bepaald in Amarah, zou kunnen verblijven.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u aldaar nog steeds over een familiaal netwerk beschikt, namelijk uw broer en zus. Uw moeder verblijft afwisselend tussen Bagdad en Amarah, zonder enige problemen, hoewel ze officieel haar huis heeft in Bagdad (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 5). Uw broer heeft een vrouw, drie kinderen en een eigen zaak in Amarah. Uw zus werkt er tevens als leerkracht en haar man als onderwijsinspecteur voor het vak Engels in diverse scholen (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 6, 9). Bovendien had u ook reeds ervaring in het onderwijs in Amarah, alvorens u een overplaatsing vroeg naar Bagdad (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 7, 10). Deze verschillende factoren met betrekking tot uw familie en uw werk, tonen aan dat u over de mogelijkheden beschikt om een duurzaam verblijf uit te bouwen in Amarah. Bovendien staat u nog steeds geregistreerd in Zuid-Irak, Basra (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 3), dezelfde stad waar u eveneens een bijkomend diploma verwierf aan de universiteit. Hoewel u aanbrengt dat u niet terugkan naar Amarah omdat de gemeenschap een gescheiden vrouw weigert, gaf u duidelijk eerder aan in uw relaas dat u in Amarah uw reputatie als gescheiden vrouw handhaafde door een focus op hard werken en het onderhouden van goede relaties met anderen (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 13, 14). Bovendien verklaarde u ook dat u persoonlijk geen bedreigingen voelde, noch meemaakte, in Amarah (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 15). Rekeninghoudend met bovenstaande elementen, kan worden aangenomen dat u de mogelijkheid heeft om zich bij uw familie te vestigen in de overwegend sjiitische regio Amarah, in Zuid-Irak.

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt verder enerzijds dat de algemene veiligheidssituatie voor burgers in Irak sinds 2008 opmerkelijk is verbeterd en anderzijds dat deze veiligheidssituatie regionaal erg verschillend is (zie bijgevoegde SRB's "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak", dd. 17 mei 2011 en "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 20 december 2010).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. De geografische spreiding van het geweld en het daarbij behorende risico voor burgers is regionaal nog steeds erg verschillend. De gerapporteerde incidenten vonden vooral plaats in de vijf Centraal-Iraakse provincies waar de veiligheidssituatie voor burgers nog steeds erg problematisch blijft. In de zuidelijke provincies is de veiligheidssituatie echter sinds geruime tijd erg verbeterd en is het aantal veiligheidsincidenten en aanslagen laag. De veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak is relatief stabiel. Het geweld in Irak neemt nog steeds verschillende vormen aan. Het geweld werd in 2009 en in 2010 overwegend veroorzaakt door bomaanslagen van diverse aard. In het zuiden blijft de aanwezigheid van sjiitische milities het grootste veiligheidsprobleem. Sommige sjiitische militante groeperingen pleegden kleinschalige aanslagen tegen de Amerikaanse aanwezigheid en de

Iraakse veiligheidsdiensten. De vele kleine explosies (meestal "improvised explosive device" of IED's) veroorzaakten weinig slachtoffers, maar eerder materiële schade. Het aantal incidenten met IED's is sinds midden 2009 opmerkelijk gedaald. In mei en augustus 2010 werden over heel Irak en ook in het zuiden een aantal gecoördineerde aanslagen gepleegd waarbij vele burgerslachtoffers vielen. Buiten deze sporadische aanslagen is de veiligheidssituatie in Zuid-Irak wel relatief stabiel gebleven (zie bijgevoegde SRB "Actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak" dd. 17 mei 2011 en "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 20 december 2010).

Ook UNHCR maakte reeds in april 2009 een duidelijk onderscheid tussen de veiligheidssituatie in de vijf Centraal-Iraakse provincies en de zuidelijke provincies. UNHCR riep toen rekening houdend met het reële risico op ernstige schade voor burgers in de context van het gewapend conflict nog steeds op tot het automatisch bieden van complementaire vormen van bescherming aan Irakezen uit de vijf Centraal-Iraakse provincies doch adviseerde voor Irakezen uit Zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis (zie "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers" van april 2009, p. 18-21 en "Note on the Continued Applicability of the April 2009 UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-Seekers" van juli 2010).

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U komt uit de stad Amarah, Missan, in Zuid-Irak. De veiligheidssituatie bleef er relatief kalm en er zijn weinig meldingen van incidenten in deze provincie. (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 20 december 2010). U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Amarah, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Amarah in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. **Actueel is er voor burgers uit Amarah aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.**

De door u aangebrachte documenten (zie feitenrelaas) wijzigen niet de aard van bovenstaande motivering, aangezien ze enkel uw identiteit bevestigen en deze hierboven niet in vraag wordt gesteld. Bovendien betreffen al uw documenten (met uitzondering van uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs) kopieën, welke gemakkelijk manipuleerbaar zijn en waarvan de authenticiteit dus niet kan worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), voert verzoekster aan dat het feitenrelaas in de bestreden beslissing vermeldt dat zij afkomstig is van Bagdad (Centraal-Irak), maar bij de motivering enkel rekening wordt gehouden met de situatie in Amarah. Verzoekster betoogt dat er niet zomaar van kan worden uitgegaan dat zij kan terugkeren naar Amarah en dat de veiligheidssituatie in Zuid-Irak in aanmerking moet worden genomen omdat zij familie heeft in Amarah. Zij wijst erop dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zelf in de bestreden beslissing vermeldt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak verergerd is. Er wordt echter geen rekening gehouden met haar afkomst uit Bagdad, feit welk overigens niet in twijfel wordt getrokken, aldus nog verzoekster. Ter staving naar haar betoog verwijst zij naar het Algemeen ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 29 oktober 2010 en het standpunt van UNHCR, waaruit volgens verzoekster kan worden besloten dat de situatie in Bagdad nog steeds onstabiel is.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekster de uitgebreide motivering van de bestreden beslissing waarin haar de vluchtelingenstatus wordt geweigerd in voorliggend verzoekschrift niet betwist, laat staan

weerlegt. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen elementen die ertoe nopen de bestreden beslissing op dit vlak te hervormen. De motivering van de bestreden beslissing inhoudende weigering van de vluchtelingenstatus, met inbegrip van de motivering met betrekking tot de door verzoekster in de loop van de administratieve procedure bijgebrachte documenten, blijft bijgevolg gehandhaafd en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen. In hoofde van verzoekster kan dienvolgens geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.1. Aangaande de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij niet in Zuid-Irak, meer bepaald in Amarah, zou kunnen verblijven, waar er voor burgers actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Dit besluit steunt inzonderheid op volgende overwegingen: *“Uit uw verklaringen blijkt immers dat u aldaar nog steeds over een familiaal netwerk beschikt, namelijk uw broer en zus. Uw moeder verblijft afwisselend tussen Bagdad en Amarah, zonder enige problemen, hoewel ze officieel haar huis heeft in Bagdad (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 5). Uw broer heeft een vrouw, drie kinderen en een eigen zaak in Amarah. Uw zus werkt er tevens als leerkracht en haar man als onderwijsinspecteur voor het vak Engels in diverse scholen (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 6, 9). Bovendien had u ook reeds ervaring in het onderwijs in Amarah, alvorens u een overplaatsing vroeg naar Bagdad (gehoorverslag CGVS, dd. 14/07/2011, p. 7, 10). Deze verschillende factoren met betrekking tot uw familie en uw werk, tonen aan dat u over de mogelijkheden beschikt om een duurzaam verblijf uit te bouwen in Amarah. Bovendien staat u nog steeds geregistreerd in Zuid-Irak, Basra (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 3), dezelfde stad waar u eveneens een bijkomend diploma verwierf aan de universiteit. Hoewel u aanbrengt dat u niet terugkan naar Amarah omdat de gemeenschap een gescheiden vrouw weigert, gaf u duidelijk eerder aan in uw relaas dat u in Amarah uw reputatie als gescheiden vrouw handhaafde door een focus op hard werken en het onderhouden van goede relaties met anderen (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 13, 14). Bovendien verklaarde u ook dat u persoonlijk geen bedreigingen voelde, noch meemaakte, in Amarah (gehoorverslag CGVS, dd. 17/08/2011, p. 15). Rekeninghoudend met bovenstaande elementen, kan worden aangenomen dat u de mogelijkheid heeft om zich bij uw familie te vestigen in de overwegend sjiïetische regio Amarah, in Zuid-Irak.”* Verzoekster onderneemt in voorliggend verzoekschrift niet de minste poging om deze overwegingen te weerleggen of te ontkrachten doch beperkt zich tot de loutere stelling dat het niet is omdat zij familie heeft in Amarah dat men ervan moet uitgaan dat zij er kan terugkeren en dat de veiligheidssituatie in Zuid-Irak in aanmerking moet worden genomen, waarmee zij echter niet vermag aan te tonen dat zij zich niet opnieuw in Amarah zou kunnen vestigen, noch dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier met betrekking tot de veiligheidssituatie in Zuid-Irak niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De Raad wijst te dezen op artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet waaruit afgeleid dient te worden dat regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie in het land van herkomst in aanmerking dienen te worden genomen bij de beoordeling van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade en waaruit volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoekende partij redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij in dat deel van het land blijft. Derhalve is de Raad van oordeel, gelet op de familiale banden die verzoekster in Amarah heeft en de vaststelling dat de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot de veiligheidssituatie in Amarah evenmin worden betwist, dat verzoeker wel degelijk een veilig en reëel intern vestigingssalternatief heeft in Amarah.

2.3.2. In de mate dat verzoekster van oordeel is dat, gelet op haar afkomst, tevens rekening dient te worden gehouden met de veiligheidssituatie in Bagdad, kan zij, gelet op de vaststellingen onder 2.3.1. niet worden gevolgd.

2.4. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de

devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund. In tegenstelling tot hetgeen verzoekster vraagt kan de Raad de beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 §1, 2° van de vreemdelingenwet, redenen die in casu niet worden uiteengezet, laat staan aangetoond, en kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal uiteraard niet schorsen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS